

«Гуманно та оперативно реагуємо на агресивну поведінку дошкільників»

Тема агресії завжди викликає інтерес. Агресії присвячено багато фундаментальних психологічних досліджень, але при цьому, дуже мало літератури, що містить конкретні практичні рекомендації. **Агресія** – один з факторів, який негативно впливає на адаптацію дитини в колективі дітей. У взаємодії з дітьми наслідком агресивності стане неприйняття дитини як особистості, формування негативного ставлення до себе.

Виділяють безліч чинників, що впливають на появу агресивності, але головними є:

- Стиль виховання в сім'ї (гіперопікування та гіпоопікування);
- Повсюдна демонстрація сцен насильства;
- Нестабільні соціально – економічні умови;
- Індивідуальні особливості;
- Соціально – культурний статус родини.

Характерологічні особливості агресивних дітей

1. Сприймають велике коло ситуацій як загрозливі, ворожі їм;
2. Надчутливі до негативного ставлення до себе;
3. Заздалегідь налаштовані на негативне сприйняття себе;
4. Не беруть відповідальність за свої вчинки;
5. Слабо розуміють свої емоції;
6. Позитивно ставляться до агресії.

Основними правилами роботи з агресивними дітьми є:

- бути уважними до потреб дитини;
- демонструвати модель неагресивної поведінки;
- бути послідовним у покараннях дитини, карати за конкретні вчинки;
- покарання не повинні принижувати дитину;

Причини агресивності у дітей і методи їх корекції.

1. Брак рухової активності, брак фізичного навантаження.

- Рухливі ігри;
- Спортивні естафети;
- «Хвилинки радості» між заняттями.

2. Дефіцит батьківської уваги, невдоволені потреби в батьківській любові й розумінні.

- Бесіда з батьками;
- Спостереження за поведінкою дитини;
- Спільні сюжетно – рольові ігри.

3. Підвищена тривожність (комплекс невідповідності).

- Налагодження емоційного контакту з дитиною.

4. Засвоєння еталонів агресивної поведінки в родині.

- Бесіда з батьками.

5. Побічно стимульована поведінка.

- Перешкоджати появі в групі таких іграшок або направляти агресивний потенціал дитини у позитивне русло;

- Обговорення книг, передбачених програмою;

- Переведення бійок у конструктивне русло: ігри в піратів, викрадачів скарбів.

6. Низький рівень розвитку ігрових і комунікативних навичок.

- Рухливі ігри;
- Сюжетно – рольові ігри;
- Ігри на розуміння емоційного стану;
- Психогімнастика;
- Ігри на мімічне і пантомімічне самовираження.